

PROP DE VOSALTRES

Esperar Nadal

Estimats diocesans:

Aquest diumenge el nostre calendari religiós marca l'inici d'un nou any. L'any natural acaba el trenta-u de desembre i comença amb la festa de Cap d'Any, celebrada amb tota mena de luxes: menjars abundants, begudes a dojo, molta bullícia i una aparent —o una certa— alegria, acompanyada de música estrident, disfresses i mil objectes de consum.

L'inici del nostre any cristià és molt més humil. Exteriorment, ningú nota que hem canviat de període: no hi ha coets ni sorolls, ni ho anuncien les cadenes de televisió. Però els cristians experimentem un profund canvi ambiental en la nostra vida de fe i ens disposem a preparar el naixement del Senyor. Per aquest motiu, l'Església proposa quatre setmanes per encaminar la nostra disposició a viure la profunda alegria de participar de la salvació del Messies, el Fill de Déu. Sense estridències ni excessives xerinoles; amb humilitat i acceptació de la petitesa, com assenyala el mateix esdeveniment de Nadal: pessebre, nit freda, solitud dels pares de Jesús davant del part, admiració d'uns pastors amb els seus animals domèstics i el suau cant dels àngels que crida les estrelles a sumar-se al prodigi del Nen que neix i que transforma les nostres vides.

Els cristians ens sorprenem i contemplem les mil maneres de representació del misteri. Però també se'ns exigeix un profund canvi de vida que esberli els nostres cors egoïstes i promogui una autèntica solidaritat cap als qui ens envolten, als quals desitgem amor i pau. Ens recordem mútuament que no són paraules boniques sinó una exigència inelu-

dible per perpetuar la realitat anunciada per Jesucrist i no perdre mai l'esperança d'aconseguir-ho, segons les responsabilitats i les funcions que cadascú exerceix. Ningú pot oblidar la contemplació del món amb les seves mancances, les seves desigualtats i les seves injustícies i quedar-se indiferent; ha de ser actiu en la cerca de solucions per a tothom, i per a això cal la preparació personal i comunitària.

Per a preparar-nos, l'Església ens ofereix un temps d'espera, l'Advent. Cal dedicar més temps a l'oració, tenir millor disposició per escoltar la Paraula de Déu, valent-nos de les persones que hi apareixen com a models d'aquest temps: els profetes, sant

Joan Baptista, sant Josep, la Mare de Déu i, per descomptat, una actitud sincera per ajudar i tenir compassió cap als qui més sofreixen. Ells són autèntics i típics models per a l'Advent. Busqueu també entre nosaltres altres models que ens ajudin a promoure i viure l'esperança. Renuncieu a seguir els qui fomenten el rancor, fugint de la pràctica de la trobada, del diàleg i de l'amor. Rebutgeu totes les crides a l'ús de la força com un mitjà d'imposició que genera més enfrontament i posteriors venjances. Hi ha massa guerres que se salden amb més sofriments i més morts! Cuideu les paraules que fereixen i separen. No caiguen mai en el descoratjament o la indiferència davant dels problemes. No digueu mai que és impossible el que anuncia Jesús amb una candidesa exemplar i, al mateix temps, amb una atracció infinita, que uneix l'acollida, l'alegria i l'esperança.

Preparar-nos és concretar els signes d'esperar contra tota esperança. Davant de les guerres que no semblen acabar mai, sobretot la que es lliura a la terra de Jesús. Davant del fenomen de la immigració que no para de produir morts. Davant dels abusos sexuals que s'han donat a l'interior de l'Església per membres sense escrúpols: reconeixem que és una xacra social, i per això demanem més responsabilitat i solucions universals per atendre les víctimes.

I quan vegeu que alguna cosa és negativa prepareu l'Advent amb els ulls posats en el Senyor i en millorar la vida del nostre proïsme.

Amb la meva benedició i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Reunió d'animadors de comunitat i de catequesi de Confirmació

Els Animadors de Comunitat de la diòcesi van fer el passat dissabte, 11 de novembre, la seva primera trobada de formació permanent a la Unitat Pastoral del Carme i Sant Joan. Aquest cop ha coincidit que el rector, Mn. Xavier Navarro, i l'animadora Montse Sánchez són també els coordinadors de l'equip d'animadors. Després d'una pregària inicial, tres voluntaris de la parròquia van compartir la seva experiència amb el grup.

D'altra banda, l'Àrea d'Evangelització del bisbat, juntament amb les delegacions diocesanes d'Emigracions, Ensenyament, Joventut i Catequesi, van convocar una reunió el passat 8 de novembre presidida pel bisbe Salvador per parlar sobre la catequesi de Confirmació. També hi van participar els responsables de pastorals dels col·legis concertats de l'Església i responsables de Confirmació de les parròquies.

CERCA DE VOSOTROS

Esperar la Navidad

Estimados diocesanos:

Nuestro calendario marca en este domingo el inicio de un nuevo año. El natural termina el treinta y uno de diciembre y empieza el nuevo el día uno de enero. Ese momento tan señalado se celebra por «todo lo alto»: comidas abundantes, bebidas sin cuento, mucho bullicio y aparente (o cierta) alegría acompañada por música estridente, disfraces y mil objetos de consumo.

El inicio de nuestro año cristiano es mucho más humilde. Exteriormente nadie nota que hemos cambiado de período. No hay cohetes ni ruidos, ni las cadenas de televisión lo anuncian. Pero los cristianos experimentamos un profundo cambio ambiental en nuestra vida de fe y nos disponemos a preparar el nacimiento del Señor. Para ello, la Iglesia propone cuatro semanas para enfilar nuestra disposición a vivir la profunda alegría de participar de la salvación del Mesías, el Hijo de Dios. Sin estridencias ni excesivos jolgorios. Con humildad y aceptación de la pequeñez como señala el mismo acontecimiento de Navidad: pesebre, noche fría, soledad de los padres de Jesús ante el parto, admiración de unos pastores con sus animales domésticos y el suave canto de los ángeles que llama a las estrellas a sumarse al prodigio del Niño que nace y que transforma nuestras vidas.

Los cristianos participamos con la sorpresa y con la contemplación de los miles modos de representación del misterio. Pero también se nos exige un profundo cambio de vida que rasgue nuestros corazones egoístas y promueva una auténtica solidaridad con todos los que nos rodean a quienes les deseamos amor y paz. Nos recordamos unos a otros que no son palabras bonitas sino una exigencia ineludible para perpetuar la realidad anunciada por Jesucristo y para no perder nunca la esperanza de conseguirlo según las responsabilidades y las funciones que cada uno desempeña. Nadie puede olvidar la contemplación del mundo con sus carencias, sus desigualdades y sus injusticias y quedarse indiferente; debe ser activo en la búsqueda de soluciones para todos y para ello es necesario la preparación personal y comunitaria.

Para esa preparación nos brinda la Iglesia el tiempo de esperar, el Adviento. Dedicar más tiempo a la oración, mejor disposición para escuchar la Palabra de Dios valiéndonos de las personas que allí aparecen como modelos de este tiempo: los profetas, san Juan Bautista, san José, la Virgen María, y, por supuesto, una actitud sincera para ayudar y tener compasión hacia los que más sufren. Son auténticos y típicos modelos para el Adviento. Buscad además otros muchos otros modelos entre nosotros que nos ayuden a promover y a vivir la esperanza. Renunciad a seguir a quienes fomentan el rencor huyendo de la práctica del encuentro, del diálogo y del amor. Desechad todas las llamadas al uso de la fuerza como un modo de imposición que genera más enfrentamiento y posteriores venganzas. Demasiadas guerras que se saldan con más sufrimientos y más muertes. Cuidad las palabras que hieren y separan. No caigáis nunca en el desánimo o la indiferencia ante los problemas. No digáis nunca que es imposible lo que anuncia Jesús con un candor manifiesto y, al mismo tiempo, con una atracción infinita, que une la acogida, la alegría y la esperanza.

Prepararnos es concretar los signos del esperar contra toda esperanza. Ante las guerras que no parecen acabar, sobre todo la que se libra en la tierra de Jesús. Ante el fenómeno de la inmigración que no cesa de producir más muertes. Ante los abusos sexuales que se han dado en el interior de la Iglesia por miembros sin escrúpulos; reconocemos que es una lacra social, por eso pedimos más responsabilidad y soluciones universales para atender a las víctimas.

Y cuando veáis que algo es negativo preparad el Adviento con los ojos puestos en el Señor y mejorar la vida de nuestro prójimo.

Con mi bendición y afecto,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Catalonia Sacra vol fer visible el patrimoni de les esglésies

El Monestir de Sant Cugat va acollir, el passat 10 de novembre, la jornada de treball de la Xarxa, que posà en marxa Catalonia Sacra reunint esglésies amb especial valor patrimonial. La sessió, en què va participar el bisbe Salvador com a president de Catalonia Sacra i bisbe delegat de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET) pel patrimoni cul-

tural, va estar centrada en com millorar l'atenció al visitant que vol conèixer el patrimoni d'arrel religiosa.

La Xarxa Catalonia Sacra és una taula col·laborativa formada per esglésies de valor patrimonial notable, amb l'objectiu de millorar conjuntament l'atenció al visitant de cadascuna d'elles. Catalonia Sacra vol crear dinàmiques a través de la Xarxa i altres iniciatives per fer visible l'immens valor del patrimoni cultural de l'Església catalana, al servei de la cultura i el turisme del país, incrementar els visitants de les esglésies, oferir experiències més riques per a cada visitant i que cada església pugui millorar la seva gestió interna.

Jornada d'oci dels residents en pisos dels mercedaris

Els residents dels pisos d'acollida d'homes Pare Jofré i de dones Glòria Gasol van gaudir, el segon cap de setmana de novembre, de la segona activitat d'oci saludable organitzada per l'Obra Mercedària de Lleida, pels *compartirados* Hakuna i per la Pastoral Penitenciària. Durant la jornada, els assistents van participar en una visita guiada a la Seu Vella i van pujar fins al campanar. Al migdia, el pare Dinis va preparar una graellada i després van anar a

passar la tarda al *bowling* on es van divertir jugant a bitlles.

Sant Martí celebra la festa del seu titular

La parròquia de Sant Martí de Lleida va celebrar l'11 de novembre la festa del seu titular, al mateix temps que els veïns del barri de Jaume I van sumar-se a la festa, tot commemorant l'antic patró d'aquest barri del Centre Històric de Lleida. A la celebració hi va assistir la junta de l'AVV de Jaume I amb les pubilles i els hereus, els quals van portar fins a l'altar les ofrenes de l'Eucaristia i van oferir un ram de flors que van dipositar als peus de la imatge del patró. La celebració va concloure amb el cant dels Goigs en lloança de Sant Martí.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «Els gestos d'amor són, abans de res, un do per a qui els realitza, abans fins i tot que per a qui els rep; perquè tot el que s'acumula per a un mateix es perdrà, mentre que el que es dona per amor serà el nostre tresor en el cel» (4 d'agost).

@Pontifex_es: «Germà, germana, no estem sols amb les nostres ferides, les nostres fragilitats i les nostres culpes. Nosaltres creiem que Jesús ha carregat amb tot el mal i el dolor, de manera que el mal i el dolor no queden ja sense sentit i sense sortida» (4 d'agost).

@Pontifex_es: «Quan no perdem temps a lamentar-nos de la realitat, sinó que ens preocupem per afrontar les necessitats concretes, amb alegria i confiança en la Providència, ocorren coses meravelloses» (4 d'agost).

@Pontifex_es: «És bell el que estem experimentant amb Jesús, la qual cosa hem viscut junts i és bell com hem resat. Què ens emportem amb nosaltres tornant a la vida quotidiana? Responc amb aquestes tres paraules: resplendir, escoltar i no tenir por» (6 d'agost).

Arrels Sant Ignasi recorda els usuaris que han mort

Arrels Sant Ignasi va celebrar, el passat 13 de novembre, un acte memorial per a totes les persones en situació de sense sostre o sense llar que han mort des de la creació d'aquesta entitat i fins a l'actualitat. Durant l'acte també es va recordar el P. Joan Suñol, que va morir el 17 de novembre de 2017, ara fa sis anys.

L'esdeveniment va ser compartit per persones que tenen lligams amb l'entitat i amb les persones que en formen part. Tots plegats van participar en una acció que va ressaltar el nom de les 185 persones difuntes que han passat per

Arrels Sant Ignasi al llarg dels anys. Un cop finalitzada aquesta acció, es va celebrar una Eucaristia a la parròquia de Sant Ignasi recordant el P. Joan Suñol, un membre que va ser fonamental per a la creació d'Arrels i que va dedicar la seva vida a servir les persones en situació de vulnerabilitat.

Arrels va atendre l'any passat un total de 2.337 persones, un 10% més que el 2021. D'aquestes, 142 vivien al carrer, davant les 11 de l'any anterior. En els darrers temps s'ha detectat un increment de persones joves en situació de sense llar.

Missa pels difunts a l'Episcopal

El Col·legi Episcopal va celebrar, el passat 8 de novembre, l'Eucaristia en record dels difunts, presidida pel bisbe Salvador. La missa va dedicada als familiars del personal del centre que han mort o, com és el cas d'enguany, a treballadors o extrelladors del centre.

En aquesta ocasió s'ha recordat especialment a Xavier Garcia, mort en accident de trànsit als 52 anys el passat mes de maig, i a Mn. Jordan, que va morir als 77 anys després d'una llarga malaltia. Xavier Garcia era professor de l'Episcopal i director del servei de colònies de l'Episcopal, mentre que Mn. Josep Jordan havia estat professor fins a la seva jubilació.

Seminari de Vida en l'Esperit

El Col·legi Claver Jesuïtes de Lleida va acollir, aquest primer cap de setmana de novembre, el primer seminari de Vida en l'Esperit Sant, organitzat des de la parròquia de la Mercè i impartit pel pare José Marín i el seu equip de la Família de Belén de Barcelona. Família de Belén és un grup de pregària que es va crear a través de l'experiència de l'efusió de l'Esperit Sant i dels carismes. Actualment es vol donar a conèixer per ser transmès a tothom per al bé de l'Església catòlica.

REFLEXIONS

Seguint les petjades

Una de les diverses formes d'expressió de la pietat dels fidels i de la religiositat popular que ajuden a progressar en el coneixement del misteri de Crist és el romiatge. Recollir tot seguit el testimoni d'un grup de vint-i-un pelegrins, d'edats, entre vint-i-sis i vuitanta-dos anys, de procedències i d'ocupacions diverses, que, seguint els passos d'un sant, van caminar durant una setmana, refent una part del seu itinerari vital, apropant-se i aprofundint la seva experiència espiritual. «Feliç tu, fidel del Senyor, que vius seguint els seus camins» (Sl 128,1). Llegim el relat dels pelegrins:

«Primera etapa. L'escolta del silenci ha permès pensar en el què dona sentit a les nostres vides. Després de posar en comú les vivències i experiències vitals, d'escoltar-nos els uns als altres, hem constatat la importància del lliurament al proïsme, en especial el qui més ho necessita.

Segona etapa. Diuen que l'amor mou muntanyes, a nosaltres ens ha mobilitzat durant aquesta etapa pensar en tot l'amor que el Senyor ens proporciona, per lliurar-lo als altres.

Tercera etapa. Viure el present i afrontar la seva realitat. Ens allotgem en un alberg que acull famílies i persones sense recursos. Durant l'Eucaristia compartim el que ens il·lumina i el que enfosqueix la nostra llum, les esperances i desànim. Valorar i agrair.

Quarta etapa. Les experiències viscudes i compartides ajuden a sortir del propi jo i compartir, a fer-nos sensibles al patiment dels altres. Ens acull el mossèn del poble amb una actitud que és referent i testimoni del que anem reflexionant i pregant.

Cinquena etapa. Arribem a la muntanya santa. Preguem pels qui ens han deixat. També deixem tot el que no ens fa bé. És el moment del sagrament del perdó. Som pecadors perdonats.

Sisena etapa. Arribem al final del camí proposat. Acaba el romiatge. En aplegar-nos, com cada dia, entorn la taula de Jesús, donem gràcies per aquest camí recorregut que ens ha aplegat més a Ell. Donem gràcies pels companys de camí. Hem acabat la ruta proposada. No és però un punt final, és un punt i seguit.»

Aquesta és l'experiència. Apropar-se al Pare, seguint el Fill, amb la força de l'Esperit, seguint un itinerari, caminant un camí fressat per un sant.

Enric Puig Jofra, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

4. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Is 2, 1-5 / Sl 121 / Mt 8,5-11]. Sant Joan Damascè (s. VII-VIII), prev. de la Laura de Sant Sabas i dr. de l'Església; santa Bàrbara, vg. i mr. d'Orient, patrona del ram dels carburants i dels artificiers, i també dels miners, invocada contra els llamps; sant Bernat, bisbe de Parma, card.

5. ■ Dimarts [Is 11,1-10 / Sl 71 / Lc 10,21-24]. Sant Dalmau o Dalmai (Dal-

màcio), bisbe; sant Sabas (s. VI), abat fund. Gran Laura, prop de Jerusalem.

6. ■ Dimecres [Is 25,6-10a / Sl 22 / Mt 15,29-37]. Sant Nicolau de Bari, bisbe; sant Fortià, innocent mr. venerat a Torelló; santa Carme Sallés (Vic, 1848-Madrid, 1911), fund. Concepcionistes Missioneres de l'Ensenyament (RCM).

7. □ Dijous [Is 26,1-6 / Sl 117 / Mt 7,21-24-27]. Sant Ambrós o Ambrosi (†397), bisbe de Milà i dr. de l'Església.

8. □ Divendres [Gn 3,9-15.20 / Sl 97 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,26-38]. Immaculada Concepció de la Benaurada Verge Maria, anomenada també la Puríssima; sant Eucari, bisbe; sant Romaric, abat; santa Ester, reina bíblica (llibre del segle II aC).

9. ■ Dissabte [Is 30,19-21.23-26 / Sl 146 / Mt 9,35-10,1.6-8]. Sant Joan Dídac Cuauhtlatoatzin; sant Restitut, mr.; sant Pere Fourier, prev., fund.; san-

ta Leocàdia (Llogaia o Llocaia), vg. i mr.; santa Valèria, vg. i mr.

10. ■ Diumenge vinent, II d'Advent (lit. hores: 2a setm.) [Is 40,1-5.9-11 / Sl 84 / 2Pe 3,8-14 / Mt 1,1-8]. Mare de Déu de Loreto (1294), patrona de l'aviació; santa Eulàlia (o Eulària) de Mèrida, vg. i mr. (s. III); santa Júlia, vg. i mr.; sant Melquíades, papa (africà, 311-314) i mr.; sant Gregori III, papa (síriac, 731-741).

Diumenge I d'Advent (B)

COMENTARI

«I això que us dic a vosaltres, ho dic a tothom: Vetlleu»

Comencem un nou temps litúrgic, el temps d'Advent, de preparació per a la vinguda del Senyor, del Redemptor. Així ho diu el profeta Isaïes: *El vostre nom és, des de sempre, El-nostre-redemptor. Cap orella no ha sentit ni cap ull no ha vist mai un Déu fora de vós, que salvés els qui esperen en ell.* Per això desitja Isaïes: *Oh, si esquinçéssiu el cel i baixéssiu, si davant vostre es fonguessin les muntanyes.* És el desig de l'arribada del Salvador i Redemptor. Aquest és també el nostre desig en aquest temps d'Advent. De fet aquesta frase la sentirem diverses vegades durant l'Advent. I Jesús a l'evangeli manifesta clarament: *No sabeu quan vindrà el temps decisiu.* Per tant, sabem que vindrà el Senyor. Vindrà al final de la nostra vida però no sabem quan. Per això repeteix: *El tindreu aquí a l'hora menys pensada: mireu que no us trobi dormint.* Perquè aquesta és la recomanació del Senyor, *I això que us dic a vosaltres, ho dic a tothom: Vetlleu.* És la mateixa paraula que ressonava en començar l'evangeli: *Estigueu atents, vetlleu.* No es tracta, per tant, de fer càlculs (com passa tot sovint) sobre quan arribarà la fi del món; la història dona testimoni que hi ha hagut moments en què es pensava que la fi del món era immediata: no ho sabem, no podem saber. El que sí sabem és que hem d'estar en una vigilància constant i responsable que exclou tant la impaciència com la son, el temor o el relaxament. El que cal és vetllar, estar a punt per a quan arribi el Senyor, fer servir el nostre temps per a viure a fons la nostra fe. És això també el que ens demana sant Pau a la segona lectura en la certesa que Déu no ens deixarà mai: *Ell us mantindrà ferm fins a la fi, perquè el dia de Jesucrist, el nostre Senyor, sigueu trobats irrepressibles.* És això el que se'ns demana, que la nostra vida, la nostra conducta sigui irrepressible i que visquem sempre en comunió amb el seu Fill Jesucrist. Preparem-nos per a rebre Jesús per Nadal i així ens prepararem també per rebre'l quan vingui a la fi de la nostra vida.

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 63,16b-17.19b.64,2b-7)

Vós, Senyor, sou el nostre pare, el vostre nom és, des de sempre, El-nostre-redemptor. Senyor, per què deixeu que ens desviem dels vostres camins, que els nostres cors s'obstinin a no creure en vós? Reconcilieu-vos amb nosaltres per amor dels vostres servents, per amor de les tribus que heu pres per heretat. Oh, si esquinçéssiu el cel i baixéssiu, si davant vostre es fonguessin les muntanyes! Cap orella no ha sentit ni cap ull no ha vist mai un Déu, fora de vós, que salvés els qui esperen en ell. Vós veníeu a trobar els qui feien el bé i es recordaven dels vostres camins. Però ara us heu disgustat amb nosaltres, que hem pecat i ens hem rebel·lat sempre contra vós. Tots som semblants a persones impures, cap de les nostres bones obres no és més que la roba tacada d'impureses. Ens marcim tots nosaltres com la fulla caiguda i les nostres culpes se'ns emporten com el vent. No hi ha ningú que invoqui el vostre nom, que es recolzi en vós en desvetllar-se, perquè ens heu amagat la vostra mirada i ens abandoneu a les nostres culpes. Però enmig de tot, Senyor, sou el nostre pare; nosaltres som l'argila, i vós, el terrisser; tots som obra de les vostres mans.

▶ Salm responsorial (79)

R. *Déu de l'univers, renoveu-nos, feu-nos veure la claror de la vostra mirada, i serem salvats.*

Pastor d'Israel, escolteu-nos. / Vós que teniu querubins per carrossa, / desvetlleu el vostre poder, / veniu a salvar-nos. R.

Déu de l'univers, / gireu des del cel els vostres ulls, / veniu i visiteu aquesta vinya / que la vostra mà havia plantat / i havia fet robusta i forta. R.

Que la vostra mà reposi / sobre l'home que serà el vostre braç dret, / el fill de l'home a qui vós doneu la força. / No ens apartarem mai més de vós; / guardeu-nos vós la vida / perquè invoquem el vostre nom. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,3-9)

Germans, us desitjo la gràcia i la pau de Déu, el nostre Pare, i de Jesucrist, el Senyor. Sempre beneixo Déu per vosaltres, pensant en la gràcia que us ha donat en Jesucrist. De tot us ha enriquit en ell: de tot do de paraula i de coneixement. El testimoniatge que doneu de Crist s'ha refermat tant entre vosaltres que no us manca cap mena de do, mentre viviu esperant la manifestació de Jesucrist, el nostre Senyor. Ell també us mantindrà ferm fins a la fi, perquè el dia de Jesucrist, el nostre Senyor, sigueu trobats irrepressibles. Déu és fidel, i és ell qui us ha cridat a viure en comunió amb el seu Fill Jesucrist.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc (Mc 13,33-37)

En aquell temps, deia Jesús als seus deixebles: «Estigueu atents, vetlleu. No sabeu quan vindrà el temps decisiu. L'home que se'n va a terres llunyanes, sortint de casa deixa els seus criats responsables de les tasques que confia a cadascun, i al porter li recomana que vetlli. Igual heu de vetllar vosaltres, perquè no sabeu quan tornarà l'amo de casa; no sabeu si vindrà al vespre, a mitjanit, al cant del gall, a la matinada. El tindreu aquí a l'hora menys pensada: mireu que no us trobi dormint. I això que us dic a vosaltres, ho dic a tothom: Vetlleu.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 63,16c-17.19c;64,2b-7)

Tú, Señor, eres nuestro padre, tu nombre desde siempre es «nuestro Libertador». ¿Por qué nos extravías, Señor, de tus caminos, y endureces nuestro corazón para que no te tema? Vuélvete, por amor a tus siervos y a las tribus de tu heredad. ¡Ojalá rasgases el cielo y descendieses! En tu presencia se estremecerían las montañas. «Descendiste, y las montañas se estremecieron». Jamás se oyó ni se escuchó, ni ojo vio un Dios, fuera de ti, que hiciera tanto por quien espera en él. Sales al encuentro de quien practica con alegría la justicia y, andando en tus caminos, se acuerda de ti. He aquí que tú estabas airado y nosotros hemos pecado. Pero en los caminos de antiguo seremos salvados. Todos éramos impuros, nuestra justicia era un vestido manchado; todos nos marchitábamos como hojas, nuestras culpas nos arrebatában como el viento. Nadie invocaba tu nombre, nadie salía del letargo para adherirse a ti; pues nos ocultabas tu rostro y nos entregabas al poder de nuestra culpa. Y, sin embargo, Señor, tú eres nuestro padre, nosotros la arcilla y tú nuestro alfarero: todos somos obra de tu mano.

▶ Salmo responsorial (79)

R. *Oh, Dios, restáuranos, que brille tu rostro y nos salve.*

Pastor de Israel, escucha; / tú que te sientas sobre querubines, resplandece; / despierta tu poder y ven a salvarnos. R.

Dios del universo, vuélvete: / mira desde el cielo, fijate, / ven a visitar tu viña. / Cuida la cepa que tu diestra plantó / y al hijo del hombre que tú has fortalecido. R.

Que tu mano proteja a tu escogido, / al hombre que tú fortaleciste. / No nos alejaremos de ti: / danos vida, para que invoquemos tu nombre. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 1,3-9)

Hermanos: A vosotros, gracia y paz de parte de Dios nuestro Padre y del Señor Jesucristo. Doy gracias a mi Dios continuamente por vosotros, por la gracia de Dios que se os ha dado en Cristo Jesús; pues en él habéis sido enriquecidos en todo: en toda palabra y en toda ciencia; porque en vosotros se ha probado el testimonio de Cristo, de modo que no carecéis de ningún don gratuito, mientras aguardáis la manifestación de nuestro Señor Jesucristo. Él os mantendrá firmes hasta el final, para que seáis irrepressibles el día de nuestro Señor Jesucristo. Fiel es Dios, el cual os llamó a la comunión con su Hijo, Jesucristo nuestro Señor.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 13,33-37)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Estad atentos, vigilad: pues no sabéis cuándo es el momento. Es igual que un hombre que se fue de viaje, y dejó su casa y dio a cada uno de sus criados su tarea, encargando al portero que velara. Velad, entonces, pues no sabéis cuándo vendrá el señor de la casa, si al atardecer, o a medianoche, o al canto del gallo, o al amanecer: no sea que venga inesperadamente y os encuentre dormidos.

Lo que os digo a vosotros, lo digo a todos: ¡Vetle!